
SANT ELM o Erasme de Formia patró del mariners

Autor:

Data de publicació: 05-06-2014

Sant ELM o Erasme de Formia (c. 253 - c. 303), conegut a Catalunya com Sant Elm patró dels navegants catalans abans q nasqués el San Telmo castellà ja que San Telmo només pot venir del català San-T-ELM, un cas típic de tergiversació històrica .Com podien el catalans de Malta dedicar el 1488 el Fort Sant ELM a un suposat sant Dominic QUE ENCARA NO ERA SANT:

"El papa Benedicto XIV confirmó su culto como beato el 13 de diciembre de 1741, si bien aún no ha sido canonizado oficialmente."

Fou un sant, bisbe de Formia i màrtir cristià. També és el patró dels mariners. El foc de Sant Elm porta el seu nom en el seu honor. Erasme o Elmo és també un dels catorze sants auxiliars de la tradició occidental.1, venerats a Centreeuropa com a intercessors.

Confusió amb Sant Telmo.

Sant Elm o Erasme de Formia

Sant Erasme de Formia pel Mestre de Meßkirch, detall del retaule de Falkenstein (c.1530), col·lecció Würth.

Biografia

Naixement

Antioquia

Mort

303

Il·líria

Època

Activitats

Sacerdot cristià, bisbe catòlic

Altres informacions

Etapa de canonització
Sant catòlic (sant auxiliar)

Tiberi

Juny 2

[editar](#) - [editar codi](#) - [editar Wikidata](#)

Sant Elm (esquerra) i Sant Maurici. Oli sobre fusta de Matthias Grünewald, 1520-1524.

Sant ELM o Erasme de Formia (c. 253 - c. 303), conegut a Catalunya com Sant Elm patró dels navegants catalans abans q nasqués el San Telmo castellà ja que San Telmo només pot venir del català San-T-ELM, un cas típic de tergiversació històrica .Com podien el catalans de Malta dedicar el 1488 el Fort Sant ELM a un suposat sant Dominic QUE ENCARA NO ERA SANT:

"El papa Benedicto XIV confirmó su culto como beato el 13 de diciembre de 1741, si bien aún no ha sido canonizado oficialmente."

Fou un sant, bisbe de Formia i màrtir cristià. També és el patró dels mariners. El foc de Sant Elm porta el seu nom en el seu honor. Erasme o Elmo és també un dels catorze sants auxiliars de la tradició occidental.¹, venerats a Centreeuropa com a intercessors.

Sant Elm és el nom que rep el sant màrtir Erasme d'Antioquia, que va ser torturat i mort per la seva fe cristiana al segle III. Les seves relíquies van ser portades a Gaeta, Itàlia, on va ser proclamat patró de la ciutat. Durant l'Edat Mitjana, va ser invocat contra les epidèmies i els mariners el van adoptar com a patró, amb el nom de Sant Elm. A Mallorca, hi ha una localitat turística anomenada Sant Elm, que té una església dedicada al sant. Segons la tradició, aquest va ser el lloc on la host del rei Jaume I va arribar després de la tempesta que va patir durant l'expedició de conquesta de l'illa el 1229[2][2]. A l'edat mitjana, Sant Elm va ser també patró dels navegants, juntament amb sant Nicolau de Mira, sant Antoni abat i santa Clara, com es recull en el pròleg del Llibre del Consolat de Mar³, un codi de lleis marítimes que va regir el comerç i la navegació a la Mediterrània. Sant Elm és considerat el protector dels mariners i els ajuda a evitar els perills del mar.

Cap el 1417, els catalans ja havien establert una vigilància permanent a la punta de la Península de Sciberras. [1] El 1488, van construir una torre de vigilància al punt de Sant Elm, i el van dedicar a Erasme de Formia, més conegut com Sant Elm pels catalans. El 1533, l'Orde de Sant Joan va reforçar la torre per la seva ubicació estratègica. [2] En 1551, es va produir una incursió otomana en la qual la flota turca va entrar sense sortida al port de Marsamxett. A causa d'això, es va decidir que era necessària una gran expansió, i el 1552 la torre es va demolir i es va començar a construir un nou fort en estrella. Va ser dissenyat per quatre arquitectes italians i tenia un fossar, un mur de contenció. es va construir Un raveli, amb rapidesa mesos abans del setge de 1565.

Mite

Els Fets de Sant Elm van ser compilats en part a partir de llegendes que el confonen amb un bisbe sirí, Erasme d'Antioquia. Jacques de Voragine, en la seva Llegenda àuria, el mostra com a bisbe a Formia a tota Campània, com a ermità a les muntanyes libaneses i com a màrtir durant les persecucions de l'emperador romà Dioclecià.

Llegenda de la seva vida

Segons la llegenda, quan van començar les persecucions de Dioclecià, Erasme va ser citat per comparèixer davant d'un jutge, va ser colpejat, el va escopir. Després va ser mutilat fins que li van esclatar les venes. Erasme ho va patir amb un entusiasme tremend. Llavors Erasme va ser llançat a una fossa que contenia serps i cucs, i se li va abocar oli bullent i sofre, però "es va quedar dins com si estigués en aigua dolça, donant gràcies i lloant Déu". Llavors un llamp i un tro van colpejar els seus oponents i van salvar Erasme, protegit el sant dels llamps. Dioclecià el va fer tirar a una altra fossa, però un àngel va venir a alliberar-lo matant els escurçons i els cucs.

Després va venir l'emperador romà Maximià Hèrcules que, segons Voragine, "... era molt pitjor que Dioclecià". Erasme no va voler deixar de predicar l'Evangeli, va ser perseguit de nou, fins i tot capbussant-se en un bany bullint que també se li va abocar a la boca, tancant-se en un vestit de metall calent, abans que un àngel el portés a un lloc segur. L'emperador es va molestar i el va fer tancar en un barril ple de punts sortints, que va rodar des del cim d'una muntanya; Un àngel el va tornar a curar. Altres tortures es van produir:

"Les seves dents eren... es va treure del cap amb unes pinces de ferro. Després el van lligar a un pal, el van rostir sobre una reixa de ferro... i li clavà unghes metàl·liques als dits, i després li arrencaren els ulls del cap amb les mans, i després de tirar l'alfil a terra nu i lligant-li el coll, els braços i les cames amb cordes fortes als cavalls, de manera que li esclatessin les venes del cos. »

Aquesta versió de la Llegenda àuria no explica com Erasme va fugir al Mont Líban i va sobreviure alimentant-se del que els corbs li van portar per menjar, un interessant mitema precristià. Quan va ser capturat de nou, va ser portat davant l'emperador i colpejat, després untat de uitrà i encès (com els primers cristians en els jocs de Neró), però va sobreviure igualment. Va ser empresonat amb la intenció de matar-lo de fam, però va aconseguir escapar igualment.

Va ser novament capturat i torturat de nou a la província romana d'Il·líria, després de predicar ardentment i convertir molts pagans al cristianisme. Finalment, segons la llegenda, se li va tallar l'estómac per la meitat i els intestins es van embolicar al voltant d'un capstan. Aquesta llegenda tardana es pot haver desenvolupat interpretant una icona que el mostra amb un capstan, que significa el seu patrocini dels mariners.

Patró dels mariners

Articles relacionats: Mathurin de Larchant, Nicolas de Myre i Phocas de Sinope.

Erasme s'hauria convertit en el patró dels mariners perquè hauria continuat predicant després que un llamp caigués a terra prop seu. Això va fer que els mariners, que temien el perill de tempestes al mar, li preguessin en aquestes circumstàncies. Les descàrregues elèctriques a les pals dels vaixells es veien com un signe de la seva protecció i per

això es van anomenar "foc de Sant Elm".

Altres mecenatges

A més dels mariners, també es pregava Erasme pels còlics en nens, malalties intestinals, rampes i dolors de les dones en el durant el part, així com per lluitar contra la pesta.

Relíquia

Gregori el Gran va escriure al segle vi que la seva relíquia es conservava a la catedral de Formia (Itàlia). Quan aquesta ciutat va ser arrasada pels sarraïns el 824, les restes d'Erasme van ser traslladades a Gaeta. Actualment és el patró de Santeramo a Colle, Gaeta i Formia.

Galeria

fresc del segle XV que mostra les tortures de Sant Elm (entranyes embolicades al voltant d'un cabrestant), Església de Santa Maria, Båstad, Suècia.

Martiri de Sant Erasme, 1697, Sebastiano Ricci, Pinacoteca di Brera, Milà.

El campanar de la catedral dels Sants Erasme i Marcià i N.-D.-de-l'Assomption a Gaeta.

Referències

Aquest article està extret parcialment o totalment de l'article de la Viquipèdia en anglès titulat "Erasmus of Formiae" (vegeu la llista d'autors).

? «Sant Elm posseïa una gran reputació en la cristiandat. Venerat arreu d'Europa, el seu nom ha sofert diverses deformacions populars, i cal reconèixer-lo amb els noms de Sant Elm, Sant Yreaume, fins i tot Sant Crapard. Miraculosament transportat d'Antioquia a Campània, es diu que hi va patir martiri el 303. És l'episodi del cel que roman clar sobre el seu cap (a dalt) el que l'hauria fet escollit com a protector pels mariners de la Mediterrània occidental amb el seu nom de Sant Herme o Elm (italià Sant'Elmo, en castellà San Telmo)": Yves Cambefort, "Grand Vietdaze Priapus": éléments d'une mythologie érasmo-rabelaisienne, *Revue d'Histoire littéraire de la France*, 95e Année, No. 6 (nov.-dec. 1995), p. 876.

Vegeu també

Articles relacionats

En altres projectes de Wikimedia:

Erasme de Formia, a Wikimedia Commons

El martiri de sant Erasme de Nicolas Poussin

Enllaços externs

Recurs religiós:

GCatholic.org

Recurs Belles Arts:

(de + en + la) Sandrart.net

Entrades en diccionaris generals o enciclopèdies:

Britannica [arxiu] Biografia alemanya [arxiu] Botiga norske leksikon [arxiu]

Registres d'autoritat:

VIAF

GND

WorldCat

Golden Legend [arxiu] – text en línia adaptat de l'edició de Wynken de 1527 de Worde.

Sant Erasmus [arxiu]

Thierry Bouts, Tríptic del martiri de Sant Erasme [arxiu]

Pinacoteca de Brera [arxiu]